

§ 108. 1. Odroczeń zasadniczej służby wojskowej z tytułu wykonywania zawodu nie udziela się poborowym posiadającym warunki do tego odroczenia, którzy nie wyrażą zgody na odroczenie im służby wojskowej.

2. Komisja poborowa może odmówić udzielenia odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na wykonywanie zawodu:

- 1) poborowym, którzy nie stawiają się we właściwym miejscu i czasie do poboru bez uzasadnionych przyczyn,
- 2) jeżeli wnioski o odroczenie zostaną nadesłane po terminie określonym w § 107 ust. 2.

§ 109. 1. Wygaśnięcie odroczenia zasadniczej służby wojskowej następuje z upływem czasu, na który zostało udzielone.

2. Wygaśnięcie odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na odbywanie studiów (pobieranie nauki) oraz wykonywanie zawodu może nastąpić również przed upływem

czasu, na który zostało udzielone, jeżeli warunki stanowiące podstawę udzielenia odroczenia przestały istnieć (np.: niepromowanie do klas określonych w zarządzeniu wydanym w wykonaniu art. 28 ust. 3 ustawy, przerwanie studiów, nauki lub pracy na stanowiskach uprawniających do udzielenia odroczenia).

3. W przypadkach określonych w ust. 2 kierownicy zakładów naukowych i zakładów pracy obowiązani są w ciągu 7 dni zawiadomić o tym właściwą wojskową komendę rejonową.

Rozdział 9.

Przepis końcowy.

§ 110. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*

236

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 czerwca 1959 r.

w sprawie ustalenia wysokości podatku od wynagrodzeń określonych w art. 4 ust. 2 ustawy o podatku od wynagrodzeń, przekazywanych za granicę w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od wynagrodzeń określonych w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami), przekazywanych za

granicę w walucie zagranicznej, pobiera się podatek w wysokości 40% od całego wypłacanego wynagrodzenia. Kosztów uzyskania nie odlicza się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 9 czerwca 1959 r.

w sprawie przejmowania budynków w zarząd państwowy.

Na podstawie art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Budynki mieszkalne nie stanowiące własności Państwa mogą być przejęte w zarząd właściwych do spraw gospodarki mieszkaniowej organów prezydiów rad narodowych w przypadkach i w trybie określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do budynków spółdzielni mieszkaniowych, domów jednorodzinnych i małych domów mieszkalnych.

§ 2. Przejęcie w zarząd budynków mieszkalnych może nastąpić w przypadkach:

- 1) jeżeli zarząd budynku nie jest przez właściciela w ogóle sprawowany,
- 2) jeżeli właściciel nie sprawuje zarządu w sposób należyty, co pociąga za sobą zagrożenie budynku,
- 3) jeżeli właściciel budynku zwróci się do właściwego do spraw gospodarki mieszkaniowej organu prezydium rady narodowej z wnioskiem o objęcie budynku w zarząd.

§ 3. O przejęciu budynków w zarząd orzekają właściwe do spraw gospodarki mieszkaniowej organy prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 4. Przejęcie budynku w zarząd z przyczyn wymienionych w § 2 pkt 1 dopuszczalne jest w przypadku stwierdzenia przez właściwy do spraw gospodarki mieszkaniowej or-

gan prezydium rady narodowej, że właściciel budynku nie wykonuje czynności związanych z jej administracją osobiście lub przez osoby trzecie.

§ 5. 1. Przejęcie budynku w zarząd z przyczyn wymienionych w § 2 pkt 2 jest dopuszczalne, gdy właściwy do spraw administracji organ prezydium rady narodowej sprawujący nadzór nad utrzymaniem budynków stwierdzi, że właściciel nie utrzymuje budynku w należyтым stanie, co pociąga za sobą zagrożenie budynku, i wezwie właściciela do przeprowadzenia robót doprowadzających budynek do należytego stanu w zakresie określonym w wezwaniu, technicznie uzasadnionym terminie, a właściciel budynku nie zastosuje się do tego wezwania.

2. Utrzymanie budynku w należyтым stanie w rozumieniu niniejszego rozporządzenia polega na przeprowadzaniu potrzebnych bieżących napraw uszkodzeń powstałych w toku eksploatacji budynku, a w szczególności napraw urządzeń elementów zewnętrznych i konstrukcyjnych (dachy, balkony, tynków itd.) oraz bieżących napraw instalacji i urządzeń wewnętrznych (instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych itd.).

§ 6. W przypadku gdy właściciel zgłasza do właściwego do spraw gospodarki mieszkaniowej organu prezydium rady narodowej wniosek o przejęcie w zarząd budynku (§ 2 pkt 3), wydanie decyzji o przejęciu budynku następuje po rozpatrzeniu przez ten organ wniosku przy wzięciu pod uwagę jego zasadności.